

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne pečetnice po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopis naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnin, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

K Schillerjevi slavnosti.

Dunaj, 5. maja.

»Slovenski Narod« je priobčil članek, v katerem se je proti temu ugovarjalo, da se slovenska šolska mladina s silo goni k slavnostim, katere se sedaj od nemške strani snujejo v proslavo nemškega pesnika Schillerja. Ta članek je vzbudil precej kumenja po nemških listih in posebno »Tagespost« in »Grazer Tagblatt« se repenčita in solze prelivata, o katerih se pa ve, da niso drugega, nego mačje solze. Ena resnica je, ki stoji kakor skala: Avstrijsko nemštvo in z njim naš naučni minister Hartel ne praznujeta Schillerjevih slavnosti radi tega, ker se v Schillerjevih pesnjah tu in tam kažejo nekake kosmopolitične poteze, ampak zgolj radi tega, ker je Schiller nemški pesnik. Od pričetka se je videlo in kazalo, da hočejo avstrijski Nemci stoletnico smrti velikega Schillerja izkoristiti v politične namene. Kjer se bo slovesno obhajala ta stoletnica, povsod se bodo na dotični slavnosti uganjale orgije nemškega nacionalstva. To se je pokazalo že v Mariboru, kjer je na Schillerjevi slavnosti neki Wastian gonil nemško-nacionalno vreteno, da je kar vse škripalo! To se bode pokazalo tudi drugod. Pri nas v Avstriji so tla tako razgreta, in politična strast se je zadržala v vsako zadevo tako globoko, da mora najinvejši šolnik vedeti, da je, posebno v dvojezičnih deželah, absolutno nemogoče, prirediti Schillerjevo slavnost brez politične tendence, oziroma brez političnega ozadja. Posebno šolniki na Kranjskem bi morali vedeti, da se bodo Schillerjeve slavnosti zlorabljale v dokaz, da nemštvo med nami »cvetec in vse kropic«. Če se ne motimo, se je nekaj enakega v graške nemške liste že pisalo. Bila je torej velika nespamet, če se

je hotelo našo šolsko mladino prisiliti, da se mora v časih, ko je avstrijsko nemštvo postalo strogo nacionalno, udeleževati Schillerjevih slavnosti. Niti na misel nam ne prihaja, tajiti, da je Schiller orjak v nemški literaturi, in da ima znaten pomen v svetovni literaturi. To pa je bil že dolgo časa, in njegov pomen bi ostal tudi v bodoče eden in isti, če bi se njegove smrti stoletnica na Kranjskem niti ne praznovala! Gotovo pa je tudi, da ima na primeru Prešeren za nas Slovence nepresežno več pomena nego Schiller s celo nemško literaturo skupaj! Če bi pri nas napravljali slavnosti na čast Prešernovega spomina, priznamo radi, da bi vsaka taka slavnost imela gotovo politično ozadje. Prešerna slaviti, ter pri tem opuščati vsako politično reminiscenco, to je dandanes čisto nemogoče! To brez ovinkov pripoznamo! Sedaj si pa predočujta, kak hrup, kako kanibalno kričanje bi nastalo v Nemcih, če bi se na Kranjskem nemški dijaki silili, da se jim je udeležiti kake Prešernove slavnosti! Če bi šolska oblast tako silo uporabljala, zakrivila bi veliko oslarijo, ker bi s svojo silo ne dosegla pomnožitve Prešernove časti, pač pa bi s to silo zanesla politično strast v dijaške vrste. Vse isto velja za Schillerjevo slavnost! In pri tem ostanemo!

Vojna na Daljnem Vstoku.

Eskadra admirala Nebogata.

Reuterjevemu uradu se poroča iz Singapura:

Parnik »Selangor« je 3. t. m. ob 9. uri dop. videl pri Kuzri v morskem prelivu devet ruskih ladij. Sodi se, da spadajo te ladje k eskadri admirala Nebogata.

Iz Hongkonga pa se javlja, da se je tretje rusko brodovje že 2. t. m. združilo z Roždestvenskim in sicer v bližini zaliva Kamrank.

3. t. m. je na to vse združeno brodovje odplovalo proti severovzhodu. V četrtki pa so razni parniki videli posamezne ruske vojne ladje v morskem prelivu med Formozo in Filipinami.

Preskrbljevanje baltiškega brodovja z živili.

»Daily Mail« poročajo iz Hongkonga, da vzdržujeta promet med Saigonom in ruskim brodovjem parnika »Eva Dagmar« in »Bourbon«.

Imenovana parobroda dovažata ruskemu brodovju moko, maslo, ribe, zelenjavo in živino; opetovano pa sta že tudi naložila vino in žganje.

Sedaj je nenadoma promet prenehal. 29. aprila so bile v reki Saigon usidrane tri ruske transportne ladje. Druga dne pa se je usidrilo pri rtu St. James 13 velikih transportnih ladij, ki so čakale daljnih poročil.

»Morning Leader« pa javlja, da je parnik »Woodford« videl ob izlivu reke Saigon neko rusko križarko in več transportnih ladij, ki so se zalagale s premogom in živili.

V skladiščih v Saigonu se nahaja več tisoč ton premoga, ki ga je nakupila ruska vlada, da se z njim preskrbljuje brodovje admirala Roždestvenskega.

Nepredorna megla v vzhodnoazijskih vodah.

»Daily Telegraph« se poroča iz Tokija:

Na kitajsko in japonsko vodovje se je ulegla nepredorna megla. Na Japonskem hočejo natanko vedeti, da je bilo baltiško brodovje 2. t. m. pri Port Dayotu, severno od Hongkonga, od koder je počasi plulo proti severu, iskajoč ugodne luke, kjer bi se lahko usidrilo, ne da bi kršilo francoske neutralnosti.

Ruska opazovalna ladja?

Kakor poročajo iz Londona, so ameriški in nemški časniki v Šanghaju najeli parnik »Wusung« pod

pretvezo, da hočejo videti odločilno pomorsko bitko, ki se ima vneti vsak čas. Parnik »Wusung« nosi francosko zastavo.

V Šanghaju pa se domneva, da je to ladjo najela ruska vlada in da je njena naloga poizvedeti, kje se nahaja admiral Togo s svojim brodovjem.

Nakup argentinskih vojnih ladij.

»Magdeburger Zeitung« poroča iz Petrograda:

V dobro poučenih krogih se z vse gotovostjo zatrjuje, da je Rusija dejansko kupila od argentinske vlade sedem vojnih ladij, ki so se že pridružile brodovju admirala Roždestvenskega.

S tem je Roždestvenskemu zagotovljena premoč na morju.

Iz Petrograda pa se javlja: Koncem tega tedna odpluje iz Kronštata več transportnih parnikov, ki bodo imeli na krovu veliko število pomorščakov in bodo obloženi s streljivom in provijantom.

Kakšen namen in kakšno nalogo imajo te ladje, se ne ve, po raznih okolnostih pa se sodi, da je odplutje teh transportnih parnikov v zvezi z nakupom argentinskih vojnih ladij, ki se je nedavno tega javno oglasil.

Z mandžurskega bojišča.

General Linevič je poslal 3. t. m. tole poročilo:

V ponedeljek 1. t. m. je neki kozaški oddelek pod poveljstvom podporočnika Gelesnova nepričakovano zadel na močan japonski eskadron in ga napadel. Na bojišču je padlo več japonskih dragoncev in en častnik, ujeli pa so 11 Japoncev.

Iz Koreje.

»Daily Telegraph« poroča iz Tokija:

V severni Koreji se je te dni vnel ljut boj med ruskimi voji in japonsko kolono, ki je štela 3000 mož in imela sedem topov.

Izid boja ni znan. Rusi grade pri Hsinkingu most preko reke Tumen. Čim dobe ojačenja in se preskrbe z zadostnim številom topov, jamejo prodirati proti jugu v smeri proti Kenšenu.

Darilo nemškega cesarja.

Cesar Viljem je ukazal princu Karlu Antonu Hohenzollernskemu, ki se sedaj muči na Japonskem, da naj izroči kot darilo 15.000 mark rodbini japonskega poročnika Sibata, ki je tuje vojne atašeje iz Mukdena spremljal v Port Artur in skoro nato pal v boju. Darilo se je izročilo japonskemu vojnemu ministru Terančiju, ki je odpošlje rodbini Sibata.

Križarka »Admiral Makarov«.

Nova oklopna križarka, ki ji je car Nikolaj dal ime »Admiral Makarov«, je že dograjena.

Kakor poroča »Slovo«, obsega ta križarka 7800 ton, vozi 21 morakih milj in ima na krovu 2 osempalčna, 8 šestpalčnih in 27 brzostrelnih topov.

Državni zbor.

Dunaj, 4. maja. Posl. Heilingger je zahteval v interpelaciji na brambovskega ministra, naj se pripozna pravica enoletnega prostovoljstva učencem zadnjega leta obrtnih realnih in trgovskih šol. Posl. dr. Susteršič je interpeliral zaradi zelo umestne prepovedi kranjskega deželnega šolskega sveta, da ne smejo šolski otroci prenašati političnih časopisov. — Potem se je nadaljevala debata o carinskem tarifu. — Posl. Formanek je v svojem daljšem govoru izjavil, da trgovinska pogodba z Nemčijo posebno hudo škoduje kmetijskemu prebivalstvu na Češkem. Prečital je resolucijo, v kateri se vlada poziva, naj skrbi za izvoz domačega ječmena. Končno je izjavil, da njegova stranka nima zapiranja do vlade, vsled česar bo glasoval proti prestopu v podrobno debato. — Trgovinski minister baron Call je opozarjal na nedogledne

LISTEK.

Tri prilike.

Napisal A. S.

I. Mornarji.

Ladja je stala z razpetimi jadrmi na morju. Prav pod gladino so štrlele strašne kleči iz globčin in krmar se je moral prerivati za ped naprej po ozki cesti, ki se je vila med skalami. Nikamor se ni upal, kajti kleči je bilo opaziti šele, ko si stal ob njih. Vsakrat, ko je potegnil po jasnem nebu ugoden, močan veter ter napel jadra, so planili pomorščaki izpod krova, da so odvili vrvi, ker sicer bi se ladja takoj razbila. In tako se je godilo vedno znova, vedno od konec. Krmarju je cmahovala roka, a sedel je ob krmilu, ko je vstalo solnce izza morja in ko se je plazila blede luna po nebeskem svodu. Mornarji pa so čakali in čakali ter niso zatisnili oči po klopek, kjer so ležali. Če je zabučal izza gora piš, polastila se jih je strahovita želja, da bi napeli jadra ter se prepustiti vetrovom, a vendar so

snemali jadra in ko se je veter polegel, so jih natezali zopet. Viseli so med življenjem in smrtjo, dasi se je ladja pomikala naprej, da se je komaj poznalo.

Tam ob bregu pa je rastle drevo, močno in široko, da bi je obseglo komaj pet mož in za to drevo so privezovali ladje. V pristanu je bilo nakopičenega bogastva in blaga in živeli so tod veseljaki. Tam bi mornarji imeli vsega v obilici, praznili bi sode pozno v noč pri lojevih svečah in jedli bi ter v jutro zaspali. Ljubili bi tam in prepevali.

A ne bili bi več mornarji. Ladja bi trohnela, ponosna jadra bi zgnila. Daleč zunaj pa je široko morje!

II.

O mladeniču in dvojnem klasju.

Nekoč je šel mladenič, mlad in lep, v tujino. Ko je romal leto in dan s popotno palico po svetu, dospel pod večer, ko je solnce zahajalo, na neskončno polje, na plodno ravan, na kateri se je zibalo žito. Prav blizu je stalo polno klasje s težkimi zrni, tako da se je pripogibalo k tlom,

daleč, daleč, pod zeleno goro pa se je majalo žito, ki je bilo redko ter stalo kvišku, toda svetilo se je v čisti zarji na nebu v prelepem blesku.

Na ledini, pred mladeničem, se je pehala silna množica. Nekateri, ki jim je tekel znoj raz zabuhlih lic, so bili že blizu tolstega klasja, iz oči pa jim je sijala poželjivost. Suvali so se in padali so ter vstajali ali preke tolstih klasov ni hotel nihče. Drug poleg drugega so se tiščali ter trgali žito s težkimi, polnimi klasovi; mnogo se jih je celo plazilo po trebuhu, da bi več naruvali.

Mladenič ni vedel, kaj naj stori. Bil je truden in lačen, prašen in ubog. Natrgal bi si lahko tolstega klasja, kakor drhal, ki se je pehala in mučila.

Pod goro, v daljavi, se je bliškalo redko klasje v čudovitem čaru. Mladenič je pregazil poželjivo množico, težko, z velikim naporom, a preril se je preko nje. Bil je med tolstim klasjem, pa si ga ni nabral. Šel je tudi preko klasja. Sam je bil in gazil je čez ravnino, truden in lačen in teža klasja, po katerem je hlepela množica, mu je zavirala ko-

rak. Zarja je ugasnila, a mladenič je šel v mrak, tja v daljavo pod goro. Daleč za seboj je čul množico, kako je hropela. Klasje, redko in lahko, tam pod goro pa se je blestelo vedno v lepšem, neznanem sijaju. Hodil je noč in dan, dan in noč ter zrl le klasje brez zrn tam pod daljno goro. Ni bil več truden, ne žejen, ne lačen, ne ubog, — bil je bogat onega čudovitega žara, tam v neskončni daljavi, one luči, ki ni prihajala od težkih, tolstih klasov.

III.

Orel.

Orel je letel po zraku. Široko je imel razprte peruti ter se pognal včasih, potem pa ostal zopet miren, kakor bi visel izpod neba na nevidni, neskončni niti. Gledal je holme, ki so se vzdigovali po ravnini ter bela selišča človeška, ki so se skrivala varno, nalič gnezdom, ob njih vznožju.

Prišel je iz sela lovec, ki je imel desnico trde, tako da jo je mogel le v eni smeri iztegniti. Ko je opazil velikega tiča, ki se je veličastno zibal nad ravnino, pomeril je nanj,

toda izpoznal je, da se je že daleč oddaljil od točke, kamor more zadet. Orel pa se ni zmenil, delal se je, kakor da ne sluti svinčenke, ki je tičala v puški. Zibal se je po zraku ter se radoval v smeli samozavesti; poletel je nalašč nekoliko v stran ter splaval nad gozdove, potem pa je priplul nazaj nad ravnino. Lovec je nekaj naganjalo, da bi izprožil, češ, saj prileti orel v krogu nazaj na ono mesto, ker ni oprezen, ker ne ve, kakšno roko imam. Toda orel je videl vse iz višave, kajti imel je čudno bistro oko, tako da je izpoznal celo slepeca na travniku, kaj ne bi lovec, da ima trdo roko. Bil pa je miren, ker sploh ni mogel letati v krogu, kajti njegov polet je bil raven, — saj je bil orel.

Lovec pa je izprožil. Orel se ni ozrl, nego spustil se je prav nizko doli proti pisanim tratam, ki so se razprostirale za reko, katera se je vila mimo selišča, potem pa se je dvignil nazaj, visoko gori med kopičaste oblake, ki so šli z juga na sever ter se z njimi pogovarjal o gozdovih in planinah, a lovec ni niti omenil.

škodljive posledice za našo celokupno produkcijo, ako ne bodo trgovinske pogodbe urejene do 1. marca 1906. V ta namen je posebno priporočal, da se carinski tarif nespremenjen sprejme. — Posl. dr. Lemisch je predlagal, naj vlada čimprej predloži samostojno carino za Avstrijo, češ, da do ločitve med Avstrijo in Ogrsko itak mora prej ali slej priti. — Posl. grof Zedtwitz je obžaloval, da ni uvozne carine na les in gozdne izdelke sploh. Govorili so še poslanci Heimrich, dr. Schöpfer, Tambosi, Heider, Sommer in dr. Pfaffinger. — Razprava se nadaljuje v jutrnji seji, nato pa pride na vrsto zakon o povišanju plač duhovnikom.

Iz odsekov in klubov.

Dunaj, 4. maja. Slovanska zveza je sklenila, da nastopi proti vsakršnemu poskusu, da bi se debata o carinskem tarifu skrajšala. — Mladodružski klub je prepustil svojim članom na prosto voljo, kako hočejo glasovati o carinskem tarifu. Stori se je to zategadelj, ker so se med agrarnimi in industrijskimi poslanci pojavili nasprotujoči si nazori. Nadalje je klub sklenil, da bo v obrtnem odseku glasoval za spremembo zakona o krošnjarstvu, kakor je sklenila gosposka zbornica. — V proračunskem odseku je nastopil pri poglavju »uprava posameznih dežel« posl. Hofmann-Wellenhof proti sistemu, da imajo aristokratski elementi prednost v politični službi. Stavil je statistiko, po kateri je izkazal, da je pri namestništvu postal grof z enajstimi, baron z dvanajestimi, vitez s sedemnajstimi, plemič in navadni državljani 21 službenimi leti okrajni glavar. V istem razmerju so dosegli tudi okrajni glavarji značaj namestniškega svetnika. Končno je zahteval, naj se dovoli sežiganje mrličev, ker je Avstrija edina država, kjer še sežiganje ni dovoljeno.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 4. maja. Spomenico, ki jo pošlje združena opozicija cesarju, je utemeljeval poslanec grof Teodor Batthyanyi. Naglašal je, da spomenica ne obsega programa koalicijske, temuž cele zbornice. — Posl. Nagy (liberalna stranka) je pobijal zahtevo, da mora biti nova vlada vzeta iz vrst koalicijske, češ, da nima nobena stranka v zbornici absolutne večine. Izid volitev dokazuje, da je dežela še vedno na temelju nagodbe iz leta 1867. Na tem temelju ni samo cela dežela, temuž so tudi Hrvatje kot enakopravni člani poslanske zbornice. (Podpredsednik Rakovsky je začuden vprašal govornika, ali misli s svojo trditvijo resno.) Nadalje je govornik kritikoval adresni načrt, češ, da je v nekaterih točkah popolnoma temen. Veliko začudenje je zbudila njegova izjava, da spomenica nič ne omenja obveznega poka v madjarskem jeziku. Za njim je

govoril skoraj celo uro posl. Kosuth, nakar se je vzdignil bivši hrvatski minister dr. pl. Tomašić, ki je predčital izjavo hrvatskih poslancev. V izjavi je bilo rečeno, da so Hrvatje verni pristaši zgodovinsko potrjene državne skupnosti. Hrvatski poslanci ne delajo drugačne kot ogrske politike, toda le tako ogrsko politiko, ki spoštuje hrvatske pravice in zahteve. Kot politična narodnost želijo Hrvatje avtonomijo, kakršno jim jamčita §§ 56. in 57. nagodbe. In ker nagodba jamči Hrvatom hrvatski uradni jezik tudi v armadi, je umevno, da bodo to hrvatski poslanci tudi zahtevali, ako se sploh glede armadnega jezika kaj spremeni. Končno se je govornik izrekel za samostojno carino za Hrvatsko ter izjavil, da Hrvatje ne bodo glasovali za spomenico.

Cesar Franc Jožef v Italiji?

Pariz, 4. maja. »Le Journal« poroča iz Rima, da pride meseca oktobra cesar Franc Jožef obiskat v Rim italijanskega kralja. Zaradi tega obiska je bil baje tudi sestanek ministrov grofa Goluchowskega in Tittonija. Cesar bo stanoval v Kviralu, spremljala ga bodeta ministra Goluchowski in Pitreich. Vse svečanosti bodo imele vojaški značaj. Papež je obisk — odobril. (Cela vest je skoraj gotovo izmišljena.)

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 4. maja. Trikrat je zboroval zaporedoma izredni vojni svet v navzočnosti sultana. Sklenilo se je, da se začne vojna proti upornim Arabcem ob Jemenu in perzijskem zalivu. Določilo se je, da se v ta namen mobilizuje 100.000 moč. Da pa more Turčija pogrešati doma toliko vojaštva, se je sklenila prijateljska politika napram vsem balkanskim državam.

Belgrad, 4. maja. Srbske vstaje čete so razvile živahno akcijo, zakaj 12 srbskih častnikov iz raznih garnizij se je postavilo četam na čelo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. maja.

— **Za debato o italijanski juridični fakulteti v Roveretu**, — oglašali so se včeraj t. j. 3. majnika govorniki. Določeni so nastopni govorniki: Pro: Conci, Verzeznassi, Romančuk, Začek, dr. Stranšký, Prašek, Autonelli, Černý. Contra: Pulesini, Plantan, Tambosi, Erlar, Rizzi, Mazzorana, Erb, Benatti. Od Šusteršičevega kluba se ni nobeden član zglasil. Komentarja pač ni treba.

— **Jubilejna umetniška razstava v Zagrebu**. V proslavo petindvajsetletnice »Društva hrvatskih umjetnika« se je priredila v Zagrebu, kakor smo že poročali, umetniška razstava, ki se je otvorila na velikonočni ponedeljek 24. m. m. To razstavo so te dni posetili tudi povabljeni gostje iz Belgrada in So-

fije, da so bila torej na izloži v Zagrebu te dni zbrana vsa jugoslovanska plemena — razen Slovencev — V torek so priredili Hrvatje na čast svojim gostom banket v »Hotelu Royale«, na katerem je med drugim nazdravil profesor Rista Odavič, urednik »Nove Iskre« v Belgradu, tudi Slovencev, češ, da so bili zadržani priti na razstavo. Dasi neradi, vendar se čutimo vezane, da javno izpovemo, da Slovenci niso bili zadržani priti na razstavo, marveč da niso došli v Zagreb iz enostavnega vzroka, ker jih ni nihče povabil! »Društvo hrvatskih umjetnika« ni povabilo na svoje slavje niti umetniškega društva »Save«, niti »Vesne«, niti »Društva slovenskih književnikov in pisateljev«. O Slovencih je bil na razstavo povabljen edino R. Jakopič in še ta samo ad personam! Kaj pomenja to? Ali smo Slovenci postali že odveč, ali ne spadamo več v jugoslovansko zajednico? Človek bi res skoro bil v skušnjavi, da bi si to mislil, zlasti ako čita uvodni članek »Agramer Tagblatt« s torke, v katerem se štejejo med Jugoslovane samo Hrvatje, Srbi in Bolgari! Ali smo že res prišli tako daleč?

Razmere na Koroškem.

Zagrizenost koroških nemških nacionalcev se je zopet pokazala v vsej nagoti. Edini slovenski koroški list »Mir« hočejo uničiti, v to pa jim služijo najnasilnejša sredstva. »Mir« je priobčil pretekli teden neko vest, naslovljeno »Iz Vrbe«. Vsled dotične vesti čutili so se nekateri zasebniki, med njimi tudi nekaj c. kr. uradnikov in pa slavna »südmarka« razžaljen na svoji tanki časti in so tožili urednika »Mira«. To še ni na vse zadnje nič novega. Nezaslišano pa je, da je po celi vrbski okolici romal orožnik ter po nalogu sodišča v Celovcu povpraševal po naročnikih »Mira«, kakor bi bil morda list objavil kak velezidajski članek, kaj tako nevarnega, da bi se morala cela Avstrija strahu tresti. Pozneje so bili vsi naročniki »Mira« iz vrbske okolice pozvani v občinski urad v Vrbo po pozivu dež. sodišča v Celovcu, da izpovedo v gori omenjeni zadevi proti uredniku »Mira«. Takega nasilstva še ni skusil noben urednik kakega slovenskega časopisa. Namen nemških nacionalcev je jasen: ugonobiti slovenski list »Mir« s tem, da mu odjedo naročnike, ker vedo, da se kmet bolj boji orožnika kot hudič križa in da bo opustil list, zaradi katerega ima z žandarmem opraviti. In to se imenuje potem c. kr. avstrijsko pravosodje, to je avstrijska pravica!

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** prosi tem potoma vse one častite rodoljubkinje in cenjene rodoljube, ki se ukvarjajo s razprodajo »narodnega kolka«, da izvolijo vsaj do konca meseca majnika 1905 vpsolati podpisnemu vodstvu še dolžne zneske. Obenem se naprošajo, da izvolijo naznaniti od

koga da so prejeli te »narodne kolke«, za katere pošiljajo denar. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Akademija**. G. dr. Ivan Robida nadaljuje jutri v soboto 6. t. m. svoje predavanje o higijeni.

— **V slovo gospici Miri Devovi**, občje priljubljeni slovenski koncertni pevki in mnogoletni velezašluzni članici pevskega zbora »Glasbene Matic« priredi »Glasbena Matica« s svojim pevskim zborom odhodnico jutri, dne 6. maja, ob 8. uri zvečer v mali dvorani »Narodnega doma«. Prijatelj »Glasbene Matic« in čestilci slovenske umetnice dobro došli! — V zahvalo za prezasluzno koncertno delovanje se je gospici Miri Devovi v imenu »Glasbene Matic« in več njenih članov in ljubiteljev slovenske koncertne umetnosti po deputaciji gospe Ferjančičeve in gospoda rač. nadsvetnika Svetka in koncertnega vodje Hubada izročilo krasno darilo.

— **Umrli** je danes gosp. Franc Smolnikar, c. kr. podpolkovnik v pokoj, brat stolnega vikarja g. Luke Smolnikarja.

— **Radi dvoboja pomiloščen**. Pravnik Cham, ki je bil obsojen radi udeležbe pri dvoboju Triller-Lavtar na deset dni ječe, je dobil obvestilo, da ga je cesar pomilostil.

— **Pevsko društvo »Slavec«** priredi v nedeljo, dne 7. t. m. ob ugodnem vremenu izlet v Kleče k A v š i ō u. Gostje in prijatelji društva dobro došli.

— **Miliaria v Dol. Straži pri Novem mestu** se rapidno širi dalje. Dne 2. t. m. je preskočila mejo svojega doseganega »delokroga« iz obeh prizadetih že zadnjič imenovanih vasi v bližnjo vas Hruševc, ki je prva vas za Gornjo Stražo na levem bregu Krke in sedež sedanjega županstva. Tu se je lotila zopet mlade žene France Krese. Naša v zadnjem dopisu izražena bojazen, da ima lahko ta bolezen oziroma brezbriznost gotovih organov nedogledne posledice, je bila torej na vsak način opravičena. Od zadnjič objavljenih desetih slučajev je naraslo število zbolelih na 18—20, umrlo jih je pa 5, dve bolnici pa vsak čas pričakuje smrti. Bolezen se najrajši loti mladih nosečih žen, vendar tudi pri drugih in pri dekletih ne dela izjeme. Kakor pa slučaj v soboto raztelesene »deklice« device iz Marijinega vrta« kaže, tudi Šnidovnikova Marijina družba ni varna pred kačo, ki je Adama in Evo v raju zapeljala. Tudi Marijinim devicam prepovedana jabolka zelo diše, zato so pa zdaj v silnem strahu pred novo boleznijo, ker vedo, kakšnih žensk se najrajši loti. Sicer njihov dušni pastir skrbno pazi na nje in si dá nekrvave daritve sv. maše krvavo plačevati, da bi se bolezen omejila, a nas ne bo nihče preveril, da je pametno za maše dajati, da bi bolnice ozdravele, če se jih pusti ležati v zaduljih beznicah v potokih znoja in gnoja in če se poslušajo razne »dofarose«, da se jih ne sme preobleči, da se ne prehlade. Dokler vlada tako naziranje in take navade med ljudstvom, je vsaka maša odveč in nepotrebna. Kaj pomaga maša, če pa zjutraj, opeludne iz zvečer naznanja zvon, da je zopet te in te zmanjkalo! Naši duhovni pastirji seveda vedo vse to, a ker je znano, da lačna bisaga daleko prevpije vso poštenost, drežajo v ljudstvo, naj dá za maše, da mu bo pomagano. Po-

magano je, a ne kmetu, ampak le mojstru. Vendar z veseljem moramo priznati, da se razum ljudstva bist in da ni več dosti takih ljudi, ki verjamejo, da pomaga maša z naravno močjo, če se ne pokliče zdravnik k bolniku. Zato tudi ljudstvo obsoja takega duhovnika, ki kramari na ta način z mašami, keve, da je to nedostojno zanj. Kakore kmet imeti trdno prepričan, v pomoč maše, če mu umrje žena, umrje hči! — Merodajna oblast ne pa poslušati in uslišati ljudski glas. Otmite nas, odredite vse, kar je mo goče, da se bolezen »Miliaria« omeji in da se je ne raznese po bližnjih vaseh in v mesta. Ljudstvu pa svetujemo, naj ne prikriva svojih bolnikov vkljub opetovanim razglasom in ukazom oblastev. Pošljite takoj zdravnik in ne puščajte, da bi vsi babše imelo glavno besedo pri bolnih! M. . . .

— **Dolenjsko pevsko društvo** priredi dne 6. maja v dvorani Narodne čitalnice v Novem mestu pomladanski koncert s plesom.

— **Potovanje generalnega štaba** se začne jutri. Na čelu štaba stoji fcm. baron Beck. Generalni štab se pelje z Dunaja direktno v Postojno, kjer bodo do 10. t. m. vaje 12. pojde štab v Sežano in bodo tam šest dni vaje.

— **Redni občni zbor »Deželne zveze kranjskih obrtnih združenj«** s sedežem v Ljubljani se bode vršil v nedeljo, dne 7. maja ob 1. uri popoldne v združenem lokalu pri »Sionu« v Rudolfovem. Poleg običajnega sporeda so na dnevnem redu še sledeče točke: Predlog da postavi zavarovalnica proti nezgodam v Ljubljani svojega zastopnika. Predlog glede izvrševanja obrtnega dela v prisilni delavnici in kaznilnicah. Obrtne oblasti in pa obrtne zadruge. Gosposde zastopnike (delegate) obrtnih združenj, zlasti rokodelske zadruge v Rudolfovem se prosijo, da se zanesljivo udeležijo občnega zbora in da prinesejo s seboj izkaznico, s katero se je treba izkazati pri zveznem načelstvu.

— **Nemška šola na Pragerskem**. K tozadevni naši notici smo dobili od prijatelja pojasnilo. Res je namreč, da poštar Kastelic, ki je lani pri Sokolski slavnosti še ponosno nosil slovensko trobojnico, strastno agitira in heradi denar za nemško šolo. Pomaga mu neki Potočnik, ki pa ni istoveten z železniškim uradnikom, temuž je upokojen orožnik. Oba pa delata pod vplivom klerikalnega Nemca, tovarnarja Steinklauberja. Umevno je potem tudi, da je »rimski hlapec« polskavski župnik Heber, temuž nemu Nemcu na ljubo objubil brezplačno poučevati v nemški šoli v rouk. Vendar pa iz vse te moke ne bo kruha. Agitatorja Kastelica in Potočnika namreč nihče ne smatra resnim. S Kastelicem niso železniški uradniki, bodisi Nemci ali Slovenci v nobeni zvezi, temuž so ga zaradi neznačajnosti in veterjnajstva že davno iz svoje srede izbacili. Sicer pa bo njegov uspeh ničev, ker je že nedavno društvo »Südmarka« enakim prizadevanjem propadlo. Pred vsem manjka namreč nemških otrok vrhutega pa se pragski napredni Nemci inicijative za nemško šolo s te strani resno sramujejo.

— **Društva poštarjev, poštinih upraviteljev in ekspeditorjev na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji** ter društvene bolniš-

Koristka.

Povest.
(Dalje.)

Zatopljena v take misli, se je Olga po ovinkih vrnila na dom. Zdaniilo se je bilo med tem že popolnoma. Pri raznih hišah so odpirali že okna in tudi pri nekaterih prodajalnah so bila vrata že odprta. Na ulici je bilo že precej ljudi, ki so hiteli za svojimi opravki, dasi se jim je poznalo, da se niso utegnili do dobra odpočiti od truda in napora poprejšnjega dne.

Doma je vladala še tihota. Vsi so še spali, celo Kobe, ki je sicer vedno prvi vstajal. Zoperni duh, ki je napolnjeval vso hišo, je Olgo prepodil iz sebe. Ni se ji hotelo čakati zajtrka. Odšla je na svoje delo k šivilji. Njeno lice je bilo blede in upadlo od dolgega bdenja, lasje so bili neskrbno uravnani, obleka njena je bila deranzirana. Ali Olga na to ni pazila. Videla je sicer, da se nekateri ljudje ozirajo za njo, ali ni ji bilo mar za to. Čutila je, da mislijo o nji slabo in da ugibajo, kdo ve kje da je prebila to noč, ali tudi to je ni razburilo. Bilo ji je popolnoma vse eno, kako ljudje o njej govore in sodijo.

Tudi v delavnici je morala ta dan slišati marsikako pikro besedo. Z žensko neusmiljenostjo so jo njene tovarišice dražile, češ, kaj da je takega doživela čez noč, da je tako blede in upadla Olga se niti zagovarjala ni, samo smehljala se je, zaničljivo in sarkastično. Ni se ji zdelo vredno, da bi se zagovarjala, saj bi ji tako nihče ne verjel.

Celo neumno se ji je zdelo, da hoče biti izjema med svojimi vrstnicami in da hoče biti boljša, kakor druge ženske in na tihem se je sama sebi smejala, da se je dotlej tako skrbno izogibala vsem zapeljivostim in bila ponosna na svojo krepost. Vse njene znanke so imele že različne ljubimce, vse so imele svoje ljubavne sestanke in so se veselile življenja; njena sestra Matilda je bila toliko doživela in vendar ji to ni delalo skrbi za bodočnost. Samo ona je varovala svojo čednost, kakor da si ž njo pridobi (zadovoljstva in bogastva; sedaj pa je videla, da ljudje niti v njeno krepost ne verujejo in da smatrajo krepost revnega dekleta za nekaj nemogočega.

In čemu je varovala svojo krepost? Da dobi moža. Nasmehnila se je tiho z nekako prizanesljivo dobrohotnostjo.

„Kakega moža pa morem dobiti? Kakega rokodelskega pomočnika, kakega paznika ali kakega nizkega uradnika. V teh krogih se ne vprašuje dosti za krepost. Nad te kroge pa se nikdar ne popnem, iz te sfere se nikdar ne vzdignem. Kot pošteno dekle nikdar.“

Tako je mislila Olga. Šivala je mehanično, ne da bi ves dan kaj izpregovorila. Sklonjena nad svoje delo, je gladno, z neusmiljeno logiko predla dalje svoje misli.

Uvidevala je, da je razloček med posameznimi stanovi dosti večji kakor med različnimi plemeni in da nima prav nobenega upanja, da bi kdaj postala ravnopraven član tiste socialne plasti, ki se imenuje najboljšo družbo. Ali če ji je že to onemogočeno, je hotela vsaj postati deležna vseh tistih užitkov, ki olepšujejo življenje in kateri so pristopni samo imovitim krogom.

Njen sklep je bil trden in zavedala se je, da je neomahljiv. Prej je vedno mislila le na moža iz najboljših krogov, a ta misel se ji je zdaj zdelala naivna. Rekla si je, da je samo izreden slučaj, če dobi borno dekle moža iz takih krogov, in na slučaj se ni hotela zanašati,

saj bi lahko čakala in upala vse svoje življenje — zaman.

Ni ji bilo še jasno, kako doseže svoj namen, ali imela je popolnoma določen cilj pred očmi in zavedala se je, da ji je čisto vseeno, po katerih potih se mu približa in s kakimi pomočki ga doseže.

Ko je Olga zvečer zapustila delavnico, je šla z neko brezskrbnostjo prav po najobljudenejših ulicah, katerim se je sicer vedno izogibala. Danes je ni bilo sram, da je imela slabo obleko, obrabljene čevlje in nemogoč klobuk in nič si ni storila iz tega, če se je kak poreden fantič ponorčeval iz njene toalete. Ustavljala se je pred raznimi prodajalnami in si ogledovala v oknih izložene stvari, tako natančno, kakor bi ugibala, za kateri klobuk in za kako krilo se naj odloči in kaka barva trakov bi ji najboljše pristojala. Nič je ni motilo, da ni imela niti krajcarja v žepu, niti upanja, da dobi potrebni denar. Zadostovala ji je zavest, da pride dan, ko si bo lahko kupila vse, kar bo želela.

Srečevala je različne moške, ki so ji predrzno gledali pod klobuk in se ji vablivo smehljali, ni se zmenila zanje ali tudi jezila se ni, nego se le na ti-

hem smejala, zadovoljno in samozavestno, kakor bi bila prepričana, da je toli lepa, da se mora vsak moški za nje ozreti.

Doma so se kar čudili njeni veselosti in razposajenosti. Nihče ji ni hotel verjeti, ko je na različna vprašanja za trjevala, da ni ničesar doživela, da ni z nikomer govorila in da sama ne ve zakaj da je vesela. Kobe jo je gledal ves začuden in obšla ga je neprijazna slutnja, katero je le iztežka zadržal. Jaklič je bil ostal ves dan doma. Zaprl se je bil v Kobetovo sobo, češ, da mora izvršiti nujno delo, a nikomur ni povedal, kako delo da je to. Po večerji, na katero je bil prišel tudi Matildin ženin, je prinesel Jaklič nekaj v papir zavitega, se postavil pred krojača in mu začel v izbranih besedah pripovedovati o čuvstvih, ki jih goje vsi stanovalci do njega. Krojač je bil ves ginjen.

„Sprejmite, visokočastiti gospod krojač in sotrpini, ta skromni izraz moje vdanosti in mojih simpatij“, tako je končal Jaklič svoj govor in s porednim usmevom razgrnil papir, ki ga je držal v rokah in ga pokazal družbi.

(Dalje prih.)

blagajne občini zbor bo dne 22. maja t. l. ob 10 uri dopoldne v Pulju hotelu »Belvedere«.

— Vloma v župno cerkev v Trnovem pri Ljurski Bistrici je namjerno znani cerkveni tat Anton Čepirlo iz Kala, St. Pater. Star je 30 let, srednje velikosti, močan, svetlo-rjavih las, takih brk in okroglega obraza.

— Nagrado 1000 K razpisuje poštna in brzojavna uprava dobitniku, ki bi mogel dati oblasti očitvini, izvršeni dne 30. aprila t. l. v c. kr. poštne uradu Trst 3 (Terrestrem) take podatke, ki bi omogočili zasađbo storilcev. Zagotavlja se nagrada tisoč (1000 K). Za slučaj, da bi več oseb priobčilo takove podatke, se bodo omenjeni znesek med pridelitelje razdelili ter si pridržuje oblast, da ga razdeli po lastni razsodbi.

— Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu ima v soboto, dne 6. maja 1905 svoj 7. redni občini zbor z običajnim spredom v prostorih »Hotel Schimamela, Reitschulgasse 31. Slovanski gospodje dobro došli. Začetek ob 8. uri zvečer.

— Dezertir in tat. Pri četrti stotnjici domobrancev v Ljubljani se je neki krojač naredil bolnega in ko so šli drugi vojaki v terek na vojno, odprl je trem tovarišem kovčeg, pobral iz njih okrog 60 kron denarja, uro in verižico ter par čevljev in pobegnil.

— Konj se je splašil včeraj dopoldne neki kmetijski ženski, ki se je peljala s svojim 13letnim sinom proti St. Vidu. Nasproti ji je prišel neki avtomobil, katerega se je konj ustrašil in zdirjal. Voz se je bil pri tem prevrnil in je ženska pri tem zadobila lahke, sinček pa težke noštranje poškodbe.

— Trpinčenje živali. Neki pes je hodil zadnji čas iz Poljanskega predmestja v Sreliške ulice »vsaost« . Včeraj so ga pa neki neusmiljeni ujeli v zanjko in ga tako pretepili, da so mu polomili skoraj ves arbet. Nazadnje so ubogo žival vlekli na progo dolenskega železnice, kjer je je pa komaj izvlekel izpred prihajajočega vlaka. Žival se je vsled bolečin tako zvijala, da jo je moral policijski stražnik Kurent ustreliti, da jo je rešil muk. Pes je bil zelo dober varuh in je gospodarju mnogo na čem, da bi se neusmiljenec poizvedelo. Nekateri ljudje so res pravi barbari.

— Utopljenec. Danes zjutraj ob polu 8 je opazil policijski stražnik Martin Hudales na mestu ob Prulah, kjer se odcepi Gruberjev prekop, pod vodno ob neki skali mrtvega človeka. Ko so ga potegnili iz vode, se je konstatovalo, da je mrtvec slab obleden in star 60 do 70 let. Pri njem se je dobilo 1 K 12 vin. denarja, obstoječega iz 1 in 2 vinarjev, po čemer se sodi, da je bil utopljenec berač. Dobilo se je tudi neko pismo, v katerem se mu svetuje iti k fjakarju g. Jakobu Trpinču. Identiteta pokojnikova še ni dognana, kakor tudi ne, na kak način in kako je prišel v vodo. Kdor bi vedel o tem kake podatke, naj jih naznani mestni policiji. Njegovo truplo leži v mrtvašnici pri St. Krištofu.

— Falzifikati po 10 vinarjev krožijo po mestu. Falzifikati so sicer zelo dobro izdelani, le manjši in krajši so, kakor pravi denar in imajo za pikčasto izrezljanim robom komaj viden okvir.

— V Ameriko so jo popihali Jožef Bučar, 46 let star, rodom iz Škocjana, ki je odnesel s seboj 450 K njegova denarja. — Jožef Marušič iz Črškega okraja, ki je nekoga težko telesno poškodoval in Rozalija Kumarova iz kočevskega okraja, ki je tako obra mati, da je popustila svoje tri najhne otroke na milost in nemilost drugim ljudem.

— Ceno so dobivale prenog tri ženske iz Zaloške ceste št. 13. Ko se je pozimi začelo mračit, so se utihotapile pri zadnjih vratih na dvorišče deželne bolnišnice h kupu premoga in ga kradle. Sedaj je prišlo na dan in se bodo morale ženske zagovarjati pred sodiščem.

— Nesreči. Iz Škofje Loke so včeraj s popoldanskim Gorenjem pripeljali 18letnega Franca Šustarčiča, kateremu je voz polomil desna ožebra. Oddali so ga v deželno bolnišnico. — Anton Vrhovšek je padel pri kopanju premoga raz neko lestvo in si predel trebuch. Tudi čreva si je tako nael, da bodo težko okrevale. Oddali so ga v deželno bolnišnico.

— Mrtev prašič je včeraj dopoldne priplaval po Ljubljani. Je-li prašič poginil ter so ga nalašč vrgli v vodo, ali je pa mogoče sam zašel, se ne ve.

— Samokrešček je včeraj konfiskovala mestna policija 12letnemu šolskemu učencu Antonu Rožiču s Stare poti št. 15. Deček je z njim streljal v železniške brzojavne roge na prelazu na Zaloški cesti,

kar je bilo nevarno za mimoidoče občinstvo.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je odpelalo z južnega kolodvora v Ameriko 15 Slovencev in 20 Hrvatov, nazaj je pa prišlo 17 Slovencev. — V Inmost je šlo 40, v Meran 30, v Hab 90, v Sahas 100, v St. Mihel na Koroskem 20, na Jesenice 30, v Hrušico pa 25 Hrvatov. Iz Hrušice je pa prišlo 40 Macedoncev in 30 Ogrov.

— Izgubljene reči. Solska učenka Amalija Sattlerjeva je izgubila rmeno usnito denarnico, v kateri je imela 10 K denarja. — Črevljarski vajenec Ivan Pucelj je izgubil bankovec za 10 K.

— Klub strelcev vabi svoje člane v soboto zvečer, dne 6. t. m., na kratak pogovor radi nedeljskega izleta v gostilno pri »Novem svetu«.

— V restavraciji pri Maliču vrši se jutri zvečer in v nedeljo zvečer zabavni večer znane umetniške družbe Wollner. Več v inseratu.

— Ljubljanske društvene godbe koncert se vrši jutri zvečer v »Narodni kavarni, Gosposke ulice. Začetek ob 9. uri. Vstop prost. — V nedeljo popoldne je vrtni koncert v gostilni na »Zelenem hribu« (Dolenjska cesta) Začetek ob polu 4. uri. Vstopnina prosta.

— Najnovejše novice. Ministra Rando so operirali na obeh. Operacija se je dobro iztekla.

— Bivša srbska kraljica Natalija se je zamerila še tistim, ki so jo dosedaj čislali. V stanovanju generala Petrovića, ki je kot adjutant kralja Aleksandra bil tudi v usodni noči umorjen, so našli večjo svoto denarja, ki so ga sodišča prisodila njegovim dedičem. Natalija pa je vložila tožbo ter zahteva ta denar kot kraljevo zapuščino zase.

— Minister grof Goluchowski praznuje ta mesec desetletnico ministrovanja.

— Gimnazijec — morilec. V Centi je županov sin E. Dudas, učenec 7. razreda, v šoli ustrelil nekoga sošolca.

— Zaradi rubežni zblazneli. V Berlinu sta dve sestri šivilji zblazneli, ko je prišel iztirjaloc zarubiti šivalni stroj.

— Poneverjeni cerkveni denar in prisega katoliških duhovnikov. Pred nekaj dnevi se je vršila pred kaz. sodiščem v Kolmarju na Nemškem razprava, ki je pokazala, kako upravljajo duhovniki cerkveno premoženje in kakšno je notranje življenje duhovščine. Zupnik Teofin Blonde v Münchhausnu je tožil ondotnega župana Hurterja radi razčlenjenja časti, ker ga je obdolžil, da je lansko leto cerkveni denar poneveril. Prvo sodišče je obdolženca obsodilo v denarno kazen, vzklonio sodišče ga je popolnoma oprostilo, kajti toženčev zastopnik je dokazal, da je župnik Blonde cerkveni denar porabljal v svoje na mene, akoravno je nekoč dejal, da če bi se to zvedelo, bi se mu žaltava gočila. Jako značilna je bila izjava nekoga abbeja Rotha, ki je nastopil kot priča pri tej razpravi. Pred svojo prisego je izjavil, da bo on pod prisego izpovedal ravno nasprotno tega, kar je župnik Blonde svoječasnno tudi pod prisego izpovedal. In res je bilo tako. Iz tega pa sledi, da je eden izmed teh dveh rimskih duhovnikov po krivem prisegel, naj si bo potem ta ali oni. Obravnava je pa tudi dokazala, da je župnik Blonde v spovednici n. pr. na nekoga pritiskal, naj se organistu črta njegova plača 40 mark pri vesperah in znesek obrne za nabavo rožn. venca itd.

— Koliko se na Dunaju na leto popije. »Abstinent«, glasilo abstinencijskih delavcev, je izračunal na podlagi statistike za leto 1901. da se je tega leta na Dunaju popilo 2.601.713 hektolitrov piva, 552.285 hl vina, 138.516 hl žganja. Ker je imel Dunaj 1.688.000 prebivalcev, pripade povprečno na vsakega Dunajčana 154 litrov piva, 33 litrov vina in 9 litrov žganja, kar znaša malo računeno na osebo 69 K 48 vin., pri družini štirih oseb pa 278 K na leto. Za stanovanje so plačali Dunajčanje istega leta 180.000.000 K, za pijačo pa 117.000.000 kron. Odkar pa so se ustanovila razna društva antialkoholistov, pada tudi na Dunaju konsum opojnih pijač.

— V loteriji zadela moža. Neko društvo v kraju Kansas v Ameriki je priredilo zabavo, pri kateri je bila na sporedu tudi loterija. Glavni dobitke te loterije je bil mlad mož. To je privedlo toliko ljudstva na zabavo, da je bila dvorana prenapolnjena. Ko se je srečkanje začelo, stal je »prvi dobitke«, mlad Virginec na odru. Dobila ga je 18letna Katarina Knoche, ki je takoj stopila k njemu in si ga lastila, množica pa je s klasi izražala svoje oduševljenje. Vse je želelo, da se par takoj poroči, in tudi glavni dobitke je bil pripravljen za to, prepustil pa je odločitev dekletu. Ta je izjavila, da ji je Virginec nad vse všeč, vendar hoče z vso stvarjo

nekoliko počakati, kar se je tudi zgodilo.

— Posledice višje ženske izobrazbe. Dr. van Dyke, predsednik medicinske družbe v državi Oregon, označuje višjo izobrazbo kot vzrok telesnega propadanja pri ženskah. Ženska si pokvari svoje zdravje s godbo in znanstvenimi študijami. Moderni ženski učni zavodi so najboljše prilika za to, ker se prav nič ne gleda na duševne zmožnosti učenk in se morajo ves od kraja učiti toliko stvari, ki je določena za najbolj nadarjene. Kake koristi je pravzaprav ženskam brskanje po latinskih in grških klasikih, čemu rabijo višjo matematiko in druge znanstvenosti in umetnosti? Če ima ženska talent, naj se le izobrazi, toda večina žensk je namenjena za ženo in mater in ni hujšega nego učena žena. Duševno in telesno izčrpana ženska ni več kos svoji nalogi, ki je pogoj za obstoj krepkega in zdravega naraščaja. Zlasti je ameriški zdravnik hud nasprotnik, da se ženska uči godbe, ker nima talenta zato. V Newyorku je 25.000 ženskih igraln na klavir, od katerih jih zna komaj tucat igrati Beethovenove, Mozartove ali Chopinove skladbe. Nekoliko pretirane so že dr. van Dykove sodbe, to bo zlasti zdravstvo hotelo priznati.

— Pozabljena lepčilna sredstva. Ženske 18. stoletja so rabile različna lepčilna sredstva, ki so dandanes čisto pozabljena. Najimenitnejše tako sredstvo je bil »Gileadbalzam« ali »Mektabalzam«. Ta balzam je bil silno drag. Fant tega balzama je stal 7200 K! Tudi začetkom prejšnjega stoletja so bogate dame rabile ta balzam. Lady Mary Wortley Montagu ga je prinesla iz Carigrada. Predno je šla zvečer v posteljo, namazala si je svoj obraz z njim po danih pravilih; kako se je pa prestrašila drugo jutro, ko so ji bila lica rdeča in otekla, kot bi jo zobje boleli. Njena lepota je izginila. Toda čez nekaj dni je otekline minula in njeni prijatelji so ji zatrjevali, da je lepša od preje. Tudi gospe starega Rima niso štadile s trudom in prizadevanjem, če je bilo treba njih lepoto povečati. Mnogo jih je bilo čez noč obvezanih z obkladki kaše iz krušnih drobtin in osličjega mleka. Zjutraj so bile dame fine, sveže in bele barve. Nekoliko neprijetno je bilo navezavanje svežega mesa, zlasti telečjega, na obraz in roke. Lok, malin in borovnic so pogosto rabile dame za umivanje kože in mleko jim je podeljevalo žame-tasto mehkost.

— Pes, ki zna brati. Neki angleški gojitelj psov je v nekem angleškem časopisu objavil članek, v katerem dokazuje, da se nauči pes brati vsaj do neke gotove meje. Sploh se pasje zmožnosti v tem oziru preniko cenijo. Oa pozna nekoga Sira Johna Lubbocka, ki je svojega psa naučil brati. Njegov pes je izmed treh popolnoma enakih kart, ki so imele napis »Ford«, »Trinke« in »Gout« vedno izbral tisto, ki je izražala željo, katero je pes ravno imel. Sir John je to psa v enem mesecu naučil, in sicer tako, da je eno karto djal na pasjo led, drugo na vodo in tretjo mu je obesil okrog vratu, kadar je šel z njim na sprehod.

— Oko postav. V Hallu na Nemškem so 20. m. igrali Schillerjevo dramo »Fiesko«. Ko je ravno zamorec Muley-Hassan na odru potegnil meč proti Fiesku in je vse gledališče z napeto pozornostjo sledilo dogodkom na odru, začulo se je iz Olimpa iz teme najprej rahlo, potem pa vedno močnejše smrčanje. Naposled je bilo enako žaganju več žagarjev. »Primitte ga, vrzite ga ven!« so klicali nekateri, toda nihče ni zbudil spalca. Ko je zagrinjalo zakrilo oder in se je gledališče razsvetlilo, je videlo občinstvo, da je službujoči policijski uradnik smrčal in da se je ravno zbudil in si drgnil oči čudeč se, kaj ga vsi gledajo.

— Izdali so se. Princezinja Valdemar, hči vojvode de Chartres, je že dalje časa sumila, da njena pisma materi na Francoskem francoske oblasti na meji odpirajo. Da bi se o tem prepričala, je pisala v nekem pismu materi, da ji prilaga prve danske lepo dišeče vijolice. Priložila pa vijolice ni pismu. Čez nekaj dni ji je mati odgovorila ter se zahvalila za vijolice, ki pa so seveda bile francoske. Uradnik, ki je na uradno zapoved njeno pismo odprl, je namreč mislil, da so mu pri tem izpadle vijolice ter je brž priložil šopek duhtečih cvetk.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

1.) Gašper Bartol, delavec iz Travnika, je 15. sušca t. l. prenočil pri užitarju Mihlu Kalan na Spodnji Zadobrovi. Drugo jutro mu je rekel, da mu hoče iz hvalečnosti, ker je

pri njem prenočil, pomagati s ponarejenim denarjem. Kalan mu je pokazal pristen bankovec za 50 K, ki ga je Bartol vzel in urno skril. Vendar je Kalan to zapazil in zahteval denar nazaj. Obdolženec je spozetka tajil, da ga nima, potem je pa rekel, da ga potrebuje za vzorec pri ponareji. Kalan je pa poklical na pomoč sosede, ki so našli bankovec skrit v njegovi nogavici. Zaprli so ga v hlev ter poslali po orožnika. Da bi ne mogel pri oknu uiti, ga je stražil Kalan. Na to je obdolženec še zagrozil, da bo vas zažgal. Obsojen je bil na 18 mesecev težke ječe. — 2.) Peter Stele, delavec na Hrušici, je prišel dne 14. mal. travna brez novčiča v Bevčovo gostilno na Dunajski cesti, se vedel, kakor da bi hotel plačati, naročil jedi in pijačo, potem jo pa hotel popihati. Ko je šel gostilničar za njim, da bi ga v gostilno nazaj privedel, mu je Stele zagrozil z odprtim nožem, rekoč: »Če ne greš nazaj, boš po gobcu dobil!« Šele s pomočjo redarja so ga ukrotili. Obsojen je bil na 7 mesecev težke ječe. — 3.) Anton Erbežnik, čevljar na Glincah, je bil zaradi hudodelstva oskrumbe, storjene na neki 9 let stari deklici, obsojen na 2 meseca težke ječe. — 4.) Neko noč pred okoli dvema leti je bilo posestnici Urši Žagar v Iški vasi iz podstrešja ukradeno obleke za 78 K. Pravih storilcev se ni moglo zaslediti, šele Kasneje so orožniki poizvedeli, da sta imela Matevž in Marija Žagar neko v rutah zavito obleko in perilo spravljeno na Martin Žagarjevem podu v Iški vasi. Ker je pa bilo premalo podatkov za nadaljno preganjanje osumljenec, se je kazensko postopanje proti njima ustavilo. Kmalu potem se je izvedelo, da sta obdolženca za pričo poklicano Ano Grimšič nsgovarjala, naj po krivem priča, češ, da je zato tiste cule skrile, ker je ona (Ana Grimšič) od obdolženecv koston kupovala, in da sta se ta dva bala, da bi njuna otroka vseh cunj ne pobrala. Ana Grimšič je pa odgovorila, da tega ne stori. Oba sta bila krivim spoznana radi hudodelstva goljuže in obsojena vsak na 6 tednov ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 5. maja. Danes se nadaljuje v državnem zboru debata o carinskem tarifu. Govorilo je več govornikov, ne da bi vzbudili v zbornici kako zanimanja. V zbornici je le malo poslancev, galerije pa so malodane prazne.

Dunaj 5. maja. Danes se je tu otvoril 5. shod avstrijskih avtonomnih mest. Za predsednika je bil izvoljen dunajski župan dr. Lueger, za podpredsednika pa dr. Malachowski (Lvov), Berger (Solnograd), dr. Graf (Gradec) in dr. Sandrinelli (Trst). Ljubljano zastopajo župan Hribar in občinska svetnika Plantan in dr. Tavčar.

Dunaj 5. maja. Nemški poslanci s Češkega so imeli shod, da bi se posvetovali, kaj bi se dalo ukreniti proti znani razsodbi upravnega sodišča, glede veljavnosti češkega jezika v vseh okrajih češke kraljevine. Shod je sklenil izdati na nemški narod poseben oklic in je izvolil poseben odsek, ki ima sestaviti ta manifest.

Dunaj 5. maja. Češki minister-rojak dr. Randa se je moral potvrditi v nekem dunajskem sanatoriju težki operaciji. Operacija se je posrečila in je upanje, da minister skoro okreva.

Trst 5. maja. Uradni list poroško-puljske škofije poroča, da je papež Pij X. sklical primorske škofe v Rim na posvetovanje, kako bi se dale urediti neke liturgične zadeve. List pravi, da je ta papežev korak povzročila brezmejnja agitacija v Primorju za staroslovensko bogoslužje. Tega shoda se udeleži tudi nadškof goriški Jordan.

Budimpešta 5. maja. V zbornici se nadaljuje debata o adresi na krono. V debato je posegel tudi ministrski predsednik Tisza.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 5. maja. Vojni poročevalci ruskih listov zatrjujejo, da se v najkrajšem času znova prično sovražnosti

na mandžurskem bojišču. Listu »Rus« se javlja, da šteje armada maršala Ojama 825.000 (?) mož? Od teh se jih pomiče 100.000 preko Koreje proti Vladivostoku, 150.000 mož straži železniško progo in ceste, 575.000 mož pa ima Ojama zbranih neposredno pod svojim poveljstvom, da z njimi navali na Liveniča.

Amoj 5. maja. Ko je Rožestvenski odplul iz Kamranka, se je odpravil najprvo proti jugu, potem pa se je okrenil na sever proti otoku Colon, ki se nahaja 50 milj severne od Kamranka. Tu je zalotil rusko brodovje silen vihar, ki je več manjših ladij ločil od glavnega ladjevja.

Malaka 5. maja. Tu mimo je plulo vojno brodovje, obstoječe iz štirih oklopnih, ene topničarke in več transportnih ladij. Ladjevje je plulo proti jugu. Domneva se, da so te ladje eskadra admirala Nebogatova.

Singapore 5. maja. Danes je plulo mimo Singapura 12 vojnih ladij. Sodi se, da spadajo te ladje k tretjemu ruskemu brodovju, ki mu poveljuje admiral Nebogatov.

Gospodarstvo.

— C. kr. trgovsko ministarstvo naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo dne 12. maja t. l. v pisarni oskrbnitva inženirskega arzenala v Csupriji vršila ustmena licitacija za dobavo vrvi, svedrov, žag, dletov, ključev za žage, kovanih žeblicev, obličev, klešč i. dr. Vzorci in ponudbeni pogoji so pri oskrbnitvu na vpogled. Prepis dobavnega razpisa, ki obsega množino predmetov, katere je dobaviti, leži v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Izjava*)

G. pl. Lokotelliju z Vrtojbe. Podpisanega e navedeni gosp. dopisnik indirektno (spañjenjem mena) napada v »Slovenskem Narodu« z dne 29. aprila, ker sumi, da sem jaz dal dopis v »Slovenski Narod« z dne 18. aprila. Toda s tistim dopisom nisem v nikaki zvezi. (Op. ured.: Potrjujemo.)

Dolžnost mi je odgovoriti — ne na dopis — ker je tako postal brez pomena, kajti dne 28. aprila je seja dala enoglasno »zaupnico« gosp. pl. Lokotelliju. Vsled tega odgovarjam samo na napad moje osebe, ker pravi gosp. dopisnik, da moram povedati oči pred svojo veleugledno družino. To ni res, jaz jih zelo spoštujem, a preziram le ona dva gospoda, ki sta v tesni zvezi z njo, in tega sta kriva onadva sama, če vesta zakaj.

Glede žuganja pa v sodnijskih sobah mi dosedaj ne more prav nič očitati (kar je zelo pomembno za veleličca v današnjih časih, ko se je vsem špekulacijam [židov] in nevarnostim izpostavljeno v trgovini) nikdo na svetu, ter prosim gosp. dopisnika, naj me pozove v sodnijske sobe in če mi dokaže, da sem storil komu le vinar škode v »svojo korist«, (kajti volkovi v ovčji koži so oderuhi in lakomniki) darujem Ciril-Metodovi družbi 200 kron. »Roko na vest« gospod dopisnik.

Jakob Maraž,
veletržec.

*) Za vsebino tega spisa je uradništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Pomankanje slasti, motenja v prebavljanju

se najbolj lahko odpravi z rednim pitjem rogaškega »tempelskega vreleca«. Za starejše in kronično stanje te vrste naj se pa raje rabi »Styria vrelec« (močnejši).

VITA
Prirodna rudninska voda
Najčistši
natronski vrelec.

[Po zdravniških priznanjih odlične zdravilne moči pri: obolelostih menjavanja snovi, diabetes, preobili skalnični kislini, boleznih mehurja in ledvic, katarjih sopol, prebavil. Glavna zaloga v Ljubljani pri Mihaelu Kastnerju. Dobi se tudi v lekarnah in drogerijah. 1877-3

VITA

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 4. maja 1905.

Naložbeni papirji.	Dinar	Biago
4% majeva renta	100:50	100:70
4% srebrna renta	100:30	100:50
4% avstr. krona renta	100:50	100:70
4% „zlata“	119:45	119:65
4% ogrska krona	97:95	98:15
4% „zlata“	118:20	118:40
4% posojilo dežele Kranjske	99:50	101:—
4% posojilo mesta Spiljet	100:50	101:50
4% „Zadar“	100:—	100:—
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	101:55	102:55
4% češka dež. banka k. o.	100:15	100:75
4% „Ž. o.“	100:15	100:65
4% zst. piama gal. d. hip. b.	101:10	102:10
4% pešt. kom. k. o. x.	107:65	108:65
4% 10% pr.	100:50	101:50
4% zst. pisma Innerst. hr.	100:50	101:10
4% dež. hr.	100:50	101:10
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100:15	101:15
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100:—	101:—
4% obl. češke ind. banke	100:75	101:75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99:—	—
4% prior. dol. žel.	99:50	100:—
3% juž. žel. kup. 1/2 1/2	319:10	321:10
4% avst. pos. za žel. p. o.	101:15	102:15

Srečke.	1860 1/2	1864
Srečke od 1. 1860 1/2	193:75	195:75
„ 1864	289:25	293:25
„ tizske	170:25	172:25
„ zem. kred. I. emisije	309:—	316:50
„ „ II.	308:—	317:—
„ ogr. hip. banke	280:—	285:20
„ srbske à frs. 100:—	109:—	114:50
„ turške	144:—	145:—
Basilika srečke	27:45	29:45
Kreditne	485:—	495:—
Inomoške	78:—	82:50
Krakovske	89:—	95:—
Ljubljanske	66:—	72:—
Avst. rud. križa	57:50	59:50
Ogr.	37:50	39:80
Rudolfove	85:—	89:—
Saleburške	74:—	83:70
Dunajske kom.	538:50	548:50

Delnice.	90 25	91 25
Južne železnice	862:25	863:25
Državne železnice	1648:—	1658:—
Avstr.-ogrsko bančne delnice	663:—	664:—
Avstr. kreditne banke	775:25	776:25
Ogrske	247:50	248:50
Živnostenske	646:—	650:—
Premogokop v Mostu (Brüz)	537:50	538:50
Alpinske montan	2679:—	2689:—
Prške žel. ind. dr.	656:—	657:—
Hima-Muranyi	263:—	269:—
Trbovjske prem. družbe	614:—	618:50
Avstr. orožne tovr. družbe	167:—	170:50

Vredn.	11:28	11:32
U. kr. seklin	19:07	19:09
20 franki	23:44	23:52
20 marke	23:94	24:02
Sovereigns	117:20	117:40
Marke	95:40	95:60
Laški bankovci	252:75	253:50
Rublji	4:84	5:—
Dolarji		

Lišajasti ljudje

tudi taki, ki niso nikjer našli zdravja, naj zahtevajo zastojni prospekt in po-verjena izpričevala iz Avstrije. 8

Lekarnar **C. W. Rolle**
Altona — Bahrenfeld (Elbe).

Stanovanje

na Kongresnem trgu št. 13, v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob s pritliklinami, se odda za avgustov termin. Več se izve pri hišniku istotam ali v pisarni ravnateljstva užitniškega zakupa, Dunajska cesta št. 31.

Prodajalko

izvežbano v špecerijski stroki, pošteno in marljivo ter s primerno kavejico sprejme v službo 1457—1

M. LAVRENIČ
Šiška pri Ljubljani.

Prodajalno lahko prevzame na račun.

Hotel „pri Maliču“

V soboto, dne 6. maja in v nedeljo, dne 7. maja

senzacionalno gostovanje

dobro znanih umetnikov:

Adolf Wollner, priznana najboljši predstavljalec tipičnih in karakterističnih prizorov; Franc Wachmann, sloveči virtuozi na citre; Don Rido-Royal, senzacionalist. 1470

Začetek ob polu 9. uri. Vstopnina 2 K.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5 K.

Za naročitev zadostuje dolgost. 1465 Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Neugajajoče rad zamenjam.

Avtomatske pasti na veliko

za podgane glid. 2.—, za miši glid. 1:20, ujamejo brez nadzorovanja do 40 km, v eni noči, ne puste duha in se same nastavijo. Past za ščurke „Eclipse“ ujame na tisoče ščurkov v eni noči; velja glid. 1:20. Povsod najboljši uspehi. Pošilja proti povzetju **J. Schüller, Dunaj II, Kurzhaugasse 4.** Nebroj priznalnih pisem 2636-14

Odda se s 1. avgustom dvoje lepih suhih, zračnih

stanovanj

in sicer prvo celo II. nadstropje čisto za sebe, obstoječe iz 5 sob, ena s balkonom in drugimi pritliklinami in drugo v III. nadstropju, obstoječe iz 3 sob s pritliklinami.

Vpraša se v Židovskih ulicah št. 1, I. nadstr. 1430—3

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osoni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ansee. Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osoni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine v are, Heb, Francove v are, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopolne osoni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Inomost, Bregene, Zeneva, Pariz Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osoni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine v are, Heb, Francove v are, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osoni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osoni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 28 m zjutraj osoni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo Inomost, direkt. voz I. (II. razr.). Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osoni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopolne osoni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove v are, Heb, Marijine v are, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Carih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osoni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer osoni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, in Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejevic, Plzina, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osoni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopolne, ob 6 uri 10 m zvečer, Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki te za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

Ernest Hammerschmidta nasledniki

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6. 3496—23

Velika zaloga poljedelskih strojev in orodja.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 5. maja 1905.

Termin.	100 kg. K	18 50
Pšenica za maj	100	16:98
Pšenica „ oktober	100	13:82
RŽ „ oktober	100	14:98
Koruzna „ maj	100	14:48
„ „ julij	100	11:92
Oves „ oktober	100	—

Efektiv. 10—15 vin. višje.

Meteorološko poročilo.

Vilma nad morjem 308.9. Srednji zrčni tlak 760.0 mm

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
4.	9. zv.	737.9	13.8	sl. svzh.	dež
5.	7. zj.	733.1	12.6	brezvetr.	oblačno
„	2. pop.	738.0	20.4	sr. jvzh.	del. jasno

Srednja včerašnja temperatura: 14.8° normale: 12.5°. — Padavina 5.1 mm.

Luka Smolnikar, stolni vikar v Ljubljani, naznanja v svojem, kakor tudi v imenu svojih bratov in sestra vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je iskreno ljubljani brat, gospod

Franc Smolnikar

c. in kr. podpolkovnik v p.

po dolgi, zelo mučni boleznii, previden s svetimi zakramenti za umirajočes, danes, dne 5. maja ob 3. uri zjutraj, v 55. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v soboto, dne 6. maja ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Gradišče št. 2, na pokopališče pri Sv. Krištofu.

Sv. zadušne maše se bodo brale v raznih cerkvah. 1471

Pokojnika priporočamo pobožni molitvi.

Ljubljana, dne 5. maja 1905.

„Pri Bučarju!“

Premenitev trgovskih prostorov.

Zaradi demoliranja svoje hiše na Marijinem trgu št. 6 otvorim prodajalniške prostore začasno

v Wolfovih ulicah št. 8

na dvorišču na levo (Ahčinova hiša).

Ivan Ev. Wutscherja nasl. **VIKTOR SCHIFFER.**

1456—1

Lepo stanovanje

z dvema sobama in vsemi pritliklinami se zaradi odpotovanja odda s 1. junijem

Več pove g. Alojzij Gangl na Karlovski cesti št. 32. 1455—

Stanovanje

s 5 sobami v I. nadstropju hiše št. 2 na Rimski cesti se odda s 1. avgustom

Vpraša se pri F. Supančiču istotam

Kuhinjska kredenca

in kuhinjska jedilna omara se ceno naprodaj na 1417—

Marije Terezije cesti št. 16, I. nadst.

stanovanje

lžče se za avgust

z eno sobo in kuhinjo, blevom za konja in skladščem v bližini južne železnice.

Ponudbe se prosijo na upravnistvo „Slov. Naroda“. 1439—

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob in vseh pritliklin, odda takoj ali za avgust v novozgrajeni hiši z vrtom.

Pismena vprašanja pod „Stanovanje 250“ na upravništvo „Slov. Naroda“

V Stožicah je naprodaj hiša št. 41

obstoječa iz 2 sob, shrambe in klet. Pri hiši je sadni vrt in vodnjak. Kupna cena 3200 kron.

Poizve se pri lastnici Mariji Čehu v Stožicah hšt. 41. 1453—

ŠOLA

edina in najboljša za samouk na citre

Popolna samo 5 K. Uspeh siguren. Refektantom se daje svedočbe po dovršenih naukih. **Album kraških in ljubljanskih pesmi za citre**, s priklanimi tekstom: a) 85 slovenskih in hrvaških 4 K., b) 100 nemških 3 K 50 vin. pošto 50 vin. več.

Preglede dopiše prof. **Josip Sorg, Dunaj III/4 Hauptstrasse 144.**

Mednarodna panorama

Ljubljana, Pogačarjev trg

Prvi in največji izposojevalni zavod za slike na svetu.

Ideal vseh nazornih sredstev.

V soboto, dne 6. maja 1905 zadnji dan razstave:

Zanimivo potovanje po slikovni Južni Tirolski.

Trident, Loppio, Riva, Valsugana S. Martino di Castrozza.

Novo! Novo!

Razstavljeno od nedelje, 7. maja do vštete sobote, 13. maja 1905

Udobno potovanje po prekrasnem Savojskem zanimiv pohod na Montblanc

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odpro od 9. do 12. ure dopolne in od 2. do 9. ure popoldne.

Za šole in društva znižana vstopnina. Z odličnim spoštovanjem ravnateljstvo

Lepo stanovanje

s 3 sobami in predsobo ter pripadki, ležeče v I. nadstr., se odda za avgust.

Več se izve Sv. Petra nasip 49.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Akcijski kapital K 2,000,000.—. Rezervni zaklad K 200,000.—.

Zamenjava te okomptuje. Daje prodajno na vrednostne papirje.

izžrebane vrednostne papirje in Zavaruje srečke proti vnovitje zapale kupone. kurzni izgubi.

Vinkuljuje in devinkuljuje vojaške ženitniške kavejice.

Ekompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Promese Izdaja k vsakemu žrebanju.

Promet s čeki in nakaznicami.